

15 e trefaldighet

Psalmer: 67, L63, L195, 184, 15, L193

Texter: 1 Kung 17:8-16, Apg 4:32-35, Matt 11:28-30

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matt 11:28-30

*28 Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.
29 Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni
finna ro för era själar, 30 för mitt ok är mildt och min börda är lätt."*

Låt oss be!

Käre Jesus, du kallar oss att komma till dig och följa dig. Hjälp oss att bryta med synd och stolthet och ta emot ditt evangelium som ger själen ro. Amen.

Jesus vill att vi ska komma till honom. Han inbjuder alla. Och han lovar alla som kommer till honom ro för själen. Kom ihåg vad Jesus gjort. Under hela sin verksamhet bevisade han med sin undervisning och sina gärningar att han var sänd av Fadern. Genom sin uppståndelse bekäftade han sin undervisning. Uppståndelsen är en mäktigt bevis på att han är Guds Son. Han har makt att uppfylla sina löften. När han säger "jag ska ge er vila" så kan vi lita på att han har makt till det. Han är den ende som kan ge oss ro för våra själar.

Det betyder inte bara att Jesus är bäst på att skapa bra känslor. Det finns en verklig och hållbar grund för själens ro. Kom ihåg vad Jesus gjort. Kom ihåg det saliga bytet: *Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.* Syndens lön är döden. Det är vad vi förtjänat på grund av våra synder. Men straffet för våra synder var lagt på honom. Han tog straffet i vårt ställe för att vi skulle gå fria från straff och död. Istället får vi frid och är helade från syndens skada. Även om vi här i livet får lida för våra synder och till slut måste vända tillbaka till jord för syndens skull så är det inget större bekymmer. Vi vet att det inte finns någon fördömelse för dem som är i Kristus Jesus. Genom tron äger vi frid med Gud, ro för våra själar. Vi väntar uppståndelsens dag för vi vet att Jesus var den förste bland många som ska uppstå och ingå i livet. Kom ihåg vad Jesus gjort när vi nu går till vårt stycke för idag.

Matteus 11:e kapitel visar på att varken Johannes döparen eller Jesus hade någon större framgång i sitt arbete. Johannes verksamhet resulterade i att han blev satt i fängelse. Jesus blev motsagd av folkets ledare, och folket i Galiléen där han gjort så

många tecken tog inte emot honom. Ja, man tog emot honom ungefär på samma sätt som folk tar emot cirkusen som kommer till stan. Men man tog inte emot honom som Messias, den utlovade Frälsaren och man omvände sig inte från sina synder och den meningslösa gudsdyrkan som fariseerna lagt på dem. Jesus sa till och med att det skulle bli lindrigare på domens dag för Sodoms land än för Kapernaum. Städerna i Galileen hade fått se Jesus göra många kraftgärningar och hört honom undervisa men de omvände sig inte. Folket i hednastäderna skulle inte ha varit lika hårda.

När man läser Matteus 11:e kapitel undrar man hur Johannes och Jesus orkade fortsätta - varken folket eller ledarna tog ju emot budskapet. Men så hör vi Jesus prisa Fadern för de få som i alla fall tog emot evangeliet och frälsningen. Även om folkets ledare avvisade honom och de flesta följde deras otro så var det en källa till lovprisning att några kom till tro. Och att några kom till tro berodde inte på deras förtjänst utan på Guds goda vilja. Även om de flesta får som de vill och Gud tar bort evangeliet från dem - evangeliet som de ändå inte vill ha - så samlar han hela tiden människor till sitt rike genom samma evangelium. Det är Guds goda och nådiga vilja.

Vi hör Guds goda och nådiga vilja i Jesu inbjudan: *Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.* Jesus uttalar på ett ställe sitt ve över fariseerna som band ihop tunga bördor och la dem på människors axlar. Det syftar på levnadsregler som förslavade människor. Och det är inte lätt att bli av med en sådan börda. De som växer upp med falsk undervisning vet inget annat och blir bundna i sina samveten till regler som de blivit fostrade med. Människobud är också tilltalande, för människan vill ha klara riktlinjer för hur de ska förbättra sin ställning inför Gud. Det är en medfödd uppfattning som hör ihop med vår fallna natur. Regler om mat och högtider, bönetimmar, fastor, allmosor och vallfärder blir en börda som man blir fångad under och man varken vill eller törs göra sig fri. Det finns ju också ett hot mot dem som inte följer reglerna. En laglärare känner bara till en metod för att få folk att lyda: man drar åt tumskrubarna. Hoten kan vara av många olika slag, helvetet är bara ett. Fariseerna uteslöt från synagogan, vilket i praktiken innebar att man blev utstött från samhället. Hotet om halshuggning i muslimska länder utgör ett kraftigt övertygande argument att fortsätta träla under alla regler. Går vi till vår kristna omgivning så behöver man inte tala länge med personer från karismatiska grupper för att förstå hur fast de sitter i regler som den ena eller andra talaren förkunnat, till exempel regler om sabbaten eller tionde. De flesta människor oavsett livsåskådning har en föreställning om att Gud kräver något av dem, och inte så lite. Samvetet gör människor medvetna om att de står med skuld inför Gud. Det dåliga samvetet är en drivkraft till alla möjliga sorters gottgörelser och förtjänstfulla gärningar utan ände, för samvetet går inte att stilla. Utan Jesus får själen aldrig någon ro.

Jesus säger: *Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge*

er vila. Jesus gör anspråk på att kunna ge något som ingen annan kan ge. De olika religionernas levnadsregler kan aldrig stilla samvetet. Ingen människa kan göra tillräckligt, hur mycket hon än anstränger sig. Inga gottgörelser räcker. Men Jesus gör anspråk på att kunna ge vila och ro åt själen. Och som vi redan hört i inledningen: han är trovärdig i sina löften. Han har gjort allt som lagen kräver av oss. Och då talar vi inte om människobud utan om Guds tidlösa krav på varje människa. Jesus har uppfyllt allt i vårt ställe. Jesus har med sitt lidande och död sonat vår skuld. Han har uppstått och med sin uppståndelse bevisat att vår synd är förlåten, att han har rätt i allt han sagt och att han har makt att uppfylla sina löften. Han inbjuder oss var och en att komma till honom för att få ro i själen. Hos honom finner vi ro. Vi får försäkran att alla våra synder är förlåtna och att vi genom tron på honom frimodigt kan träda fram inför Gud utan fruktan den dag han kallar oss.

Innebörden är densamma när Jesus fortsätter och säger: *Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt.*" Att Jesus kallar sitt evangelium ett ok har lett till många frågor. Nu används inte ok längre men förr var det vanligt. Ett ok är en slags ställning som används för att bära eller dra något tungt. Med hjälp av ett ok över axlarna kunde man bära två hinkar från brunnen utan att trötta ut handgreppet. Bördan hamnade över axlarna istället för i händerna. Ett större ok kunde användas för oxar som skulle dra en plog eller en vagn. Då har ni bilden klar för er: ett ok används för att bära en tung börda. Men på vilket sätt kan evangeliet liknas vid ett ok?

Det är samma sak som då vi i den andra Psalmen blir förvånade över hur jordens kungar och furstar rasar mot Herren och hans smorde och kallar evangeliet "rep" och "band" som man vill kasta av sig. Det beror på ur vilken synvinkel man betraktar evangeliet. Vår syndfulla natur uppfattar evangeliet som en kränkning. Det är ett ok som tynger eller rep och band som binder. Man vill kasta det ifrån sig, för evangeliet tar ifrån oss precis all egen rättfärdighet. Evangeliet gör alla våra gärningar och ansträngningar helt värdelösa – inte värda mer än skräp och sopor. Lydnad för människobud hjälper oss inte ett dugg, det är en värdelös gudsdyrkan som bara är en belastning för Gud. Försöker vi hålla Guds bud så hjälper det oss inte heller för där misslyckas vi hela tiden. Vi vill känna oss bra, ja helst goda och rättfärdiga. Men evangeliet säger att det bara finns en enda som är rättfärdig, Jesus Kristus. Det är bara hans lydnad som behagar Gud. Det är bara hans lydnad intill döden på korset som gottgör för synd. Det är bara genom honom vi kommer till Fadern. Det är bara han som ger själen ro. Det är bara genom honom vi har liv och frälsning. På det sättet tar evangeliet från oss all egen berömmelse och ger all ära åt Jesus

Ser vi på evangeliet ur samma synvinkel som vår syndfulla natur så är det ett ok som den gamla människan vill bli av med för evangeliet betyder den gamla människans död. Men för en nedtyngd människa är Jesu evangelium räddningen som ger själen

ro. Jesus knäcker inte ett brutet strå och en tynande veke släcker han inte. Han är mild och ödmjuk i hjärtat. Tänk om vi kunde lära oss det så att vi alltid håller oss till honom. Genom hans sår är vi helade från syndens skada. Han ger oss förlåtelse, frälsning och liv helt gratis utan att vi förtjänat det. Han ger oss allt detta för att vi ska leva ett nytt liv i hans gemenskap nu och i evighet.

Ibland har man sagt att Jesu ok är det kristna korset, alltså lidanden som vi får utstå för att vi är kristna. Den uppfattningen träffar nog inte så rätt. Jesu ok är själva evangeliet. Sett ur köttets synvinkel så är evangeliet om frälsningen av nåd allena, genom tron allena, ett ok man vill kasta av sig för det utesluter all egen förtjänst och ger all ära till Jesus. Men visst kan man göra en tillämpning på vårt kristna liv. För den människa som inte längre behöver kämpa och arbeta för att försöka bli rättfärdig inför Gud, för den människa som tagit emot syndernas förlåtelse och fått ro i sin själ är det mycket lättare att utstå lidanden och svårigheter i livet. Smärtan som livet för med sig kan inte ta från oss själens ro. Vad som än händer så vet vi att ingenting kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus. Evangeliet ger oss kraft så att allt som tynger här i livet blir lättare att bära.

Jesus inbjuder alla att komma till honom; för Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Vi ser i Matteus evangelium hur Jesus fram till det 11:e kapitlet kallat alla till sitt rike. Jesus kallade både fariseer och skriftlärde och alla i städerna i Galileen. Men de flesta tog inte emot honom. När Jesus i dagens text särskilt vänder sig till dem som är tyngda av bördor så innebär det att han nu mer specifikt vänder sig till sin målgrupp så som det var det förutsagt om honom i Jesajaboken: *Ett brutet strå skall han inte krossa, en tynande veke skall han inte släcka.* Hans evangelium passar brutna och nedtyngda människor, för det kräver inget av oss utan ger oss allt helt gratis: nåd och förlåtelse och kraft att leva. Det ger oss också ett fast hopp om uppståndelse och liv tillsammans med vår uppståndne Frälsare. Ingen annan än Jesus kan ge oss allt detta. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus att du ger själen ro. Du har gjort allt som krävs för vår frälsning och därför har vi vila i dig. Hjälp oss så att vi lär av dig som är mild och ödmjuk i hjärtat så att vi kan trösta andra med den tröst vi själva fått av dig. Ge oss kraft att leva till din ära också när livet för med sig lidande och smärta. Amen.